

המור השביעי

מַעֲשֵׂה בְּעֵצֵי אֹז

או

הַפְּלֵה הַמְּכֹרֶה

הַעֲלָמָה עֲצָמוֹת! הִיפָּה בְּבָנוֹת!

הִיפָּה בְּבָנוֹת לְהוֹרִיקָ!

בְּעֵבְרָה אֶת הָעִיר, בְּשִׁמְלוֹת לְבָנוֹת,

הָעֵינַיִם נָהוּ אַחֲרֶיהָ.

וְהַכֹּל שָׁאֵלוּ שָׂאֵלָה רַק אַחַת:

הוּי, לְמִי אַבְּא־בּוּיִן יִמֵּן אֶת הַבַּת?

הוּי, לְמִי אַבְּא־בּוּיִן יִתְנַבֵּה?

הֲלֹא אֵין יִקְרָה לוֹ מִמֶּנָּה.

יוֹם אֶחָד סָח הָאֵב לְבָתוֹ: בָּאִי, שְׂבִי.

וַיִּמְשִׁיךְ, בְּמַחֲוֹתוֹ זַעַת־מִצַּח:

בְּרַב יָגַע מִצָּאֲתִי לָךְ אִישׁ כְּלָבְבִי,

וְהַיּוֹם נִתְחַיֵּךְ לוֹ עַד נִצַּח.

רַעְדָה הַעֲלָמָה: מִי הַגֶּבֶר הַהוּא?

וַיִּסְפֹּר לָהּ הָאֵב בְּפְרוֹטְרוֹט who is who.

וּבְשִׁמְעָה הִיא נִפְלָה-עַל בְּרַבִּים,

וַיִּרְדּוּ דְמַעֲוֹתֶיהָ כַּמַּיִם.

וַיֹּאמְרוּ לוֹ רַעֲיוֹ הַבָּאִים אֵל בֵּיתוֹ:

הַבָּלֵם, אַבְּא־בּוּיִן! פֶּתַח פֶּתַח!

סוֹצִיאֲלִיסְט... מַתְקַדֵּם... וּמְשִׂיא אֶת בָּתוֹ

עַל כְּרֹחֶה... וְהַבַּת מַתִּיפַת...

אֵךְ עָנָה אַבְּא־בּוּיִן: וּדְבָרוּ אֵל הַקִּירוֹ

כֵּן, הַחֲלֻטְתִּי לְהִיּוֹת לְחֵיתָן לְאִמִּירוֹ

וּמִפְקָגַת הַלְבוּר מוֹכֶנֶת

לְהַפֵּךְ לְאִמִּיר לְחֻתְנָת.

וְתוֹבֵב הַפְּלָה-עֲצָמוֹת אֵל דוֹדָה

וַיִּפְּיָה עוֹד זָמֵר וַיִּקְדַּע עוֹד.

הָיָה זָמֵן וְהִלְכוּ גְבוּרִים בַּעֲדָה

אֵךְ צִינּוֹק וְאֵלֵי בְּרִיקְדוֹת.

לֹא לְשׂוּא הִיא נִשְׂאָה עַל כָּל דָּגֵל אֲדָמוֹן.

בָּא יוֹמָה, הִיא נִשְׂאָת כְּמוֹ פָּרֶס לְקַרְמוֹן.

וְסַפּוֹר מְסַפְרוֹת לָהּ הַפְּיוֹת

עַל גְּלָגוֹל עָרְכִים וְאִיִּדִיאוֹת.

וּבְדֶרֶךְ מֵר בּוּיִן אָמַר לְחֵתָן:

זַע לְנֹהֵג בָּהּ, בּוֹו הַסּוֹרְרָת.

וַיִּגִּיד הַחֵתָן: הֵהּ, אֲצִלִּי בְּבֵיתָן

תְּקַבֵּל הִיא צוּרָה קָצֶת אַחֲרָת.

כֵּן, שִׁירִים אַחֲרִים הִיא אֲצִלְנוּ תְּשִׁיר,

וְאַתָּה אֶת סְנִיָּה כְּמַעַט לֹא תִכִּיר.

אִז הַבֵּיט אַבְּא־בּוּיִן לְמַעְלָה,

וְאָנַח קָצֶת, וַיֹּאמֶר: אֵינִישְׂאֵלָהּ.

וְחֹן א.